

ПОЗИЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ЩОДО МИРНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ СПОРІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто основні положення Організації Об'єднаних Націй щодо мирного вирішення спорів між країнами. Описано повноваження та обов'язки Ради Безпеки ООН у питанні регуляції спорів між країнами-учасниками.

Ключові слова: Організації Об'єднаних Націй, Рада Безпеки ООН, статут ООН.

Abstract

The United Nations main provisions on the peaceful settlement of disputes between countries are discussed. There are described the powers and responsibilities of the United Nations Security Council to resolve disputes between participating countries.

Keywords: United Nations, United Nations Security Council, UN Charter.

Вступ

На даний момент важливою проблемою кожної країни є суперечки, які виникають при наявності різних точок зору на світові проблеми, тим самим викликаючи безлад як у середині країни, так і за її межами. Важливо розуміти, що суперечки між країнами можуть призвести до небажаних наслідків включаючи початок військових дій на кордонах країн, між якими виникла суперечка.

Для урегулювання небажаних ситуацій ООН випустила свої положення завдяки, яким, країни-учасники мають можливість отримати підтримку Організації у рішенні певної суперечки. Прикладом дії даного положення можна вважати звернення міністра закордонних справ Пакистану до генерального секретаріату ООН з проханням допомогти послабити напруженість у відносинах з Індією через теракт, організований пакистанськими бойовиками, до якого влада країни не мала відношення [1]. У даній ситуації дії міністра Пакистану відповідали встановленим положенням ООН та були спрямовані на мирне рішення суперечки, яка виникла між сусідніми державами, що свідчить про важливість існування та коректної роботи механізму Організації.

Результати дослідження

У міжнародному праві розрізняють спір та ситуацію. Міжнародний спір – це сукупність взаємних вимог держав щодо конкретних неврегульованих питань. Держави, між якими виникли такі розбіжності, вважаються сторонами спору (у ситуації немає сторін, натомість є зацікавлені держави). Спір характеризується наявністю конкретних розбіжностей між державами, котрі мають бути визнані державами, в іншому випадку мова не йде про спір [2].

Для вирішення міжнародних суперечок ООН склала 6 главу свого Статуту. Дана глава містить положення, що передбачають право Ради Безпеки виносити рекомендації щодо конфлікуючих сторін або ситуації, що склалася. 6 глава включає статті з 33 по 38. Кожна стаття доповнює зміст положень щодо мирного рішення суперечок між країнами [3].

Загалом 33 стаття містить обов'язки до учасників Організації для рішення можливих суперечок. В даній статті передбачається, що суперечки, які можуть призвести до порушення міжнародного миру і безпеки, в першу чергу слід спробувати вирішити шляхом переговорів, посередництва і інших мирних засобів. Також згідно даної статті Рада Безпеки, коли вона вважає за необхідне, має повноваження вимагати від сторін рішення їх спору за допомогою перерахованих засобів [4]. Таким чином ООН спроможний стримувати розвиток конфлікту та підводити сторони до мирного рішення. Варто зауважити, що згідно статті 34 Рада Безпеки отримує розширення повноважень, оскільки дана стаття передбачає можливість Ради проводити розслідування щодо будь-якого спору або будь-якої ситуації, яка може призвести до міжнародного тертя або викликати спір. Дане повноваження

дозволяє Раді Безпеки визначати чи не може продовження певної суперечки або ситуації загрожувати підтримці міжнародного миру і безпеки.

За допомогою 35 статті, країни, які не входять до складу Організації також отримують право на підтримку Організації при виконанні зазначених вимог. Така країна повинна повідомити Раду Безпеки про конфліктну ситуацію та прийняти на себе зобов'язання мирного вирішення даного спору з дотриманням положень уставу ООН.

У статтях з 36 по 38 визначають коло повноважень Ради Безпеки і обмеження, яких повинна дотримуватися Рада в плані винесення рекомендацій щодо мирного вирішення спорів, здатних поставити під загрозу міжнародний мир і безпеку або переданих на розгляд Ради сторонами. Як правило, ці рекомендації не розглядаються в якості заходів обов'язкового характеру та підпадають під главу VII Статуту ООН [3].

Згідно статті 36 Рада Безпеки уповноважується:

- в будь-якій стадії спору, що має характер, зазначений в статті 33, або ситуації подібного ж характеру рекомендувати належну процедуру або методи врегулювання;
- покладатися на будь-яку процедуру для вирішення цієї суперечки, яка вже була прийнята сторонами;
- передавати суперечки юридичного характеру в Міжнародний Суд відповідно до положень Статуту Суду [4].

Стаття 37 передбачає, що якщо сторони суперечки не можуть мирно вирішити утворену ситуацію, справа переходить до Ради Безпеки. Якщо Рада Безпеки вважає, що продовження даного спору насправді могло б загрожувати підтримці міжнародного миру і безпеки, вона вирішує, діяти на підставі статті 36 або рекомендувати такі умови вирішення спору, які вона знайде підходящими [4].

Узагальненням статей з 33 по 37 є стаття 38, у якій зазначається, що Рада Безпеки уповноважується, якщо всі сторони, які беруть участь в будь-якій суперечці, про це просять, робити сторонам рекомендації з метою мирного вирішення цього спору [4].

Висновки

Згідно з проаналізованими даними, встановлено, що основним регулюючим механізмом ООН з питань мирного вирішення спорів є Рада Безпеки, яка має повноваження впливати на вирішення міжнародних суперечок шляхом надання власних рекомендацій країнам-учасникам суперечки. Якщо країни-учасники не спроможні вирішити конфлікт самостійно, Рада Безпеки має право напряду впливати на рішення країн-учасників. Також у разі виникнення суперечок юридичного характеру, Рада безпеки спроможна передавати справу до Міжнародного Суду. Таким чином стає зрозуміло наскільки велику роль відіграє механізм вирішення міжнародних суперечок ООН у відношеннях між країнами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Індія пригрозила Пакистану війною, той звернувся до ООН у пошуках підтримки [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://mind.ua/news/20193953-indiya-prigrozila-pakistanu-vijnoyu-toj-zvernuvsya-do-oon-u-poshukah-pidtrimki>
2. МИРНЕ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://pidruchniki.com/1679042246707/pravo/mirne_virishennya_sporiv
3. Мирное разрешение споров (глава VI Устава ООН) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.un.org/securitycouncil/ru/content/repertoire/settlements>
4. Устав ООН. Глава VI [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.un.org/ru/sections/un-charter/chapter-vi/index.html>
5. Корнієнко В. О. Партийна ідеологія: система цінностей, або синдром «суспільної кататонії»? [Текст] / В. О. Корнієнко, С. Г. Денисюк, О. В. Буряченко // Гілея : збірник наукових праць [гол. ред. В. М. Вашкевич]. — К. : ВІР УАН, 2017. — Вип. 117. — С. 253–269.
6. Корнієнко В. О. Реалізація ідеалу соціально-правової держави в українському суспільстві [Текст] / В. О. Корнієнко // Право України : юридичний журнал. — 2001. — № 2. — С. 47-53.
7. Корнієнко В. О. Політичний ідеал як проблема вибору [Текст] / В. О. Корнієнко // Людина і політика : український соціально-гуманітарний журнал. — 2001. — № 2. — С. 139-150.
8. Корнієнко В. О. Лобювання як засіб реалізації політичних інтересів [Текст] / В. О. Корнієнко, С. П. Годний // Innovative solutions in modern science. - Dubai : ТК Meganom, 2017. - № 1(10). - С. 19-25.
9. Ващенко К. О. Політологія для вчителя [Текст] : навчальний посібник / К. О. Ващенко, В. О. Корнієнко. - Київ : Вид-во імені М. П. Драгоманова, 2011. – 406.
10. Корнієнко В. О. Україна в Європі і світі [Електронний ресурс] : [онлайн-гід з питань євроантлантичної інтеграції] : [електронний] навчальний посібник / В. О. Корнієнко. - Електронні текстові дані (1 файл (PDF) : 20,2 Мбайт). - Вінниця : ВНТУ, 2017. - 147 с.
11. Корнієнко В. О., Денисюк С. Г. Формування європейської ідентичності: аргументи для України. Політологічний вісник. Вип. 80. Київський національний ун-т імені Тараса Шевченка, 2018. С. 20-35.

12. Корнієнко В. О. Євросоюз: українська мета на тлі європейських проблем [Електронний ресурс] / В. О. Корнієнко // Матеріали XLVIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, Вінниця, 13-15 березня 2019 р. – Електрон. текст. дані. – 2019. – Режим доступу: <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2019/paper/view/6809>.

13.

Паламарчук Дмитро Павлович – студент групи ЗПІ-176, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Україна, e-mail: palamarchuk1247@gmail.com

Корнієнко Валерій Олександрович – кандидат історичних наук, доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Palamarchuk Dmytro P. – Department Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: palamarchuk1247@gmail.com

Kornienko Valeriy O. – Candidate of Historical Sciences, PhD (Political Science), Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.